

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2024, čj. OAM-76657-29/ZM-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2024, čj. 21 A 13/2024-50,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Žalobci **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 21. 3. 2024 zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu pravomocného odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl. Proti v záhlaví uvedenému rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] V něm uvedl, že na území České republiky pobývá 7 let. Je zde trvale usídlen a asimilován. Má zde sociální, ekonomické a rodinné zázemí. Z důvodu válečného konfliktu se nemůže vrátit do země původu. Nutit jej k navrácení by bylo v rozporu se zásadou *non-refoulement*. V důsledku napadeného rozhodnutí však pozbyl oprávnění k výkonu zaměstnání na území ČR. Nepřiznáním odkladného účinku proto bude stěžovateli a jeho družce, se kterou sdílí společnou domácnost a po stabilizaci svého pobytového statusu plánují sňatek a rodinu, způsobena nenahraditelná újma spočívající v narušení soukromého a rodinného života. Kromě družky stěžovatele pobývají na území ČR oba jeho bratři, kteří se také nemohou do země původu vrátit.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že mu nyní svědčí dlouhodobé vízum za účelem strpění, a to do 31. 3. 2025. Nelze však předvídat délku řízení o kasační stížnosti, ani to, zda bude platnost

tohoto víza prodloužena. Na vízum za účelem strpění navíc není právní nárok a je vyloučeno ze soudního přezkumu. Navíc s ním není spojeno oprávnění k výkonu zaměstnání na území ČR, jako tomu bylo v případě zaměstnanecké karty. Udělené dlouhodobé vízum tak stěžovateli neposkytuje obdobný rozsah práv.

[4] Podle stěžovatele Nejvyšší správní soud ve skutkově obdobném případě vyslovil, že pokud cizinec pobývá na území ČR oprávněně, avšak na základě nejistého pobytového statusu, nemůže to být důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Pokud by byl kasační stížnosti stěžovatele přiznán odkladný účinek, došlo by navíc k obnovení fikce pobytového oprávnění podle § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, která mu svědčila po dobu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty.

[5] Závěrem návrhu stěžovatel dodal, že po celou dobu pobytu na území ČR dodržoval právní předpisy s jedinou výjimkou, která byla důvodem neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Stěžovatel byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Příslušný trestní soud však v důsledku chování stěžovatele podmíněně upustil od výkonu části trestu zákazu činnosti a stanovil mu zkušební dobu, ve které se osvědčil. Jednalo se proto pouze o ojedinělý exces v jinak řádném vedení života.

[6] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dle stěžovatele způsobilé odvrátit výše popsanou hrozcí nepřiměřenou újmu. Zároveň se nijak nemůže dotknout práv třetích osob. V neposlední řadě nemůže ani protichůdný veřejný zájem převážet nad zájmem na ochraně jeho práv.

[7] Žalovaná navrhla zamítnutí návrhu. Uvedla, že výkon napadeného rozhodnutí pro stěžovatele nemůže znamenat újmu, jelikož je držitelem dlouhodobého víza za účelem strpění, pročez není nucen vycestovat do země původu.

[8] Podle § 107 odst. s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozcí újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda stěžovateli skutečně hrozí jím tvrzená újma. Z návrhu na přiznání odkladného účinku vyplývá, že takovou újmu primárně spatřuje v nutnosti vycestovat z České republiky do země původu, jelikož právě s tím spojuje zásah do svého soukromého a rodinného života či porušení zásady *non-refoulement*. Ve druhé řadě poukazuje i na ztíženou možnost získání zaměstnání.

[11] Soud dospěl k závěru, že stěžovateli tvrzená újma spočívající v nutnosti vycestování z území ČR nehrozí. Jak stěžovatel uvedl a jak dokládá výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR, tak aktuálně disponuje dlouhodobým vízem za účelem strpění, na jehož základě není nucen z České republiky vycestovat. Za takových okolností rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty pro stěžovatele žádnou bezprostřední újmu neznámá, protože má ke dni vydání tohoto usnesení jiné pobytové oprávnění (usnesení NSS ze dne 13. 6. 2024, čj. 8 Azs 99/2024-56, bod 9, v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu, jehož závěry se však uplatní i v souzené věci).

[12] Stěžovatel v této souvislosti odkázal na usnesení NSS ze dne 28. 2. 2024, čj. 5 Azs 12/2024-46, dle kterého nemůže být skutečnost, že cizinci svědčí fikce pobytu, důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Tento závěr však soud vyslovil s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem tehdy řešené věci. Jednalo se o cizince, kterému na základě podané žádosti svědčila fikce povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87y zákona o pobytu cizinců. Předtím mu však byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu. Pokud by tedy byla žádost o povolení k přechodnému pobytu zamítnuta před rozhodnutím NSS ve věci samé, existovalo by reálné nebezpečí, že by byl cizinec nucen opustit území ČR. Jinými slovy, nebylo jasné, kdy skončí řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu. To však není případ stěžovatele, který v České republice nyní pobývá na základě časově jasně vymezeného pobytového oprávnění a jedná se proto o odlišnou situaci.

[13] Ve druhé řadě soud dodává, že za újmu stěžovatele odůvodňující přiznání odkladného účinku nelze považovat ani to, že mu jeho aktuálně udělené pobytové oprávnění neposkytuje obdobný rozsah práv, jako zaměstnanecká karta. Stěžovatel totiž kromě takto obecného tvrzení případnou hrozící újmu v důsledku menšího rozsahu práv nijak nespecifikuje a je to právě on, kdo v řízení o odkladném účinku kasační stížnosti nese břemeno tvrzení (usnesení NSS ze dne 9. 12. 2016, čj. 6 Afs 264/2016-28).

[14] Není proto splněna první z podmínek pro přiznání odkladného účinku, jelikož tvrzená újma je pouze hypotetická (srov. bod [9] výše). Na uvedeném závěru nic nemění ani tvrzení stěžovatele, že dlouhodobé vízum za účelem strpění mu bylo uděleno s platností do 31. 3. 2025 a nelze předvídat, zda bude prodlouženo. V první řadě totiž platí, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté. Proto lze v případě posunu ve skutkových okolnostech o návrhu rozhodnout i opětovně. Pokud by tedy řízení o kasační stížnosti neskončilo do uvedeného data a stěžovateli nebylo vízum prodlouženo, může o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti požádat opakovaně. Nejvyšší správní soud však předpokládá, že s ohledem na obvyklou délku kasačního řízení ve věcech pobytu cizinců bude rozhodnutí věci samé vydáno před uplynutím platnosti uvedeného víza.

[15] Soud proto po posouzení povahy napadeného rozhodnutí a stěžovatelem tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozhodnutí, pro něj samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu. Protože nebyla naplněna první z podmínek pro přiznání odkladného účinku, nezabýval se soud naplněním zbylých dvou podmínek. Návrh stěžovatele proto zamítl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

[16] Zároveň platí, že již přiznaný odkladný účinek lze i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Současně jde o rozhodnutí dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[17] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, *KLUB 213*). Poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona).

[18] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080518924**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.:

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky nezneškodnocujte.

V Brně 5. září 2024

Petr Mikeš

pokračování

předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓